

v plné výši jistiny. Okolnost, že první soud vypočetl i částku připadající poměrně na nevydraženou nemovitost podle berní odhadní hodnoty, jest bez významu, neboť tímto výpočtem nenabyl nikdo v tomto řízení práva a nebylo závazně zjištěno, že vlastník druhé nemovitosti ručí teď pouze vypočtenou částkou 2.328 Kč 25 h s příslušenstvím.

Čís. 15433.

O rekursu do usnesení v zemědělském vyrovnacím řízení, jímž byly zamítnuty námitky proti určení odhadní ceny, rozhoduje v druhé stolici vrchní soud.

(Rozh. ze dne 24. září 1936, Nd I 461/36.)

V zemědělském vyrovnacím řízení stanovil okresní soud v P. usnesením ze dne 10. června 1936 odhadní cenu nemovitostí patřících vyrovnacímu dlužníkovi. Proti tomuto usnesení podali námitky věřitelé Středočeská banka a Oskar H. v P. Okresní soud v P. usnesením ze dne 24. června 1936 zamítl jejich námitky. Toto usnesení bylo napadeno rekursy jmenovaných dvou věřitelů, řízenými na krajský soud v M. jako soud rekursní. Krajský soud v M. ony rekursy odmítl pro svou věcnou nepříslušnost a postoupil je podle § 44 j. n. vrchnímu soudu v P. k příslušnému jednání, poukávav na to, že jest jimi napadeno usnesení vyrovnacího komisaře v zemědělském vyrovnacím řízení (§ 192 konk. ř., § 70 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/36 Sb. z. a n.). Vrchní soud v P. neuznal svou příslušnost k rozhodování o rekursech a vrátil spisy krajskému soudu v M.

N e j v y š š í s o u d rozhoduje podle obdoby § 47 j. n. o záporném kompetenčním konfliktu mezi krajským soudem v M. a vrchním soudem v P. vyslovil, že k rozhodnutí o rekursech je příslušný vrchní soud. v P.

D ů v o d y:

V § 9, odst. 2 vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. jest ustanoveno, že odhad nařídí vyrovnací komisař, vyslechna vyrovnacího správce, a že odhad vykoná soud jinak pro odhad příslušný podle předpisů o odhadu nemovitostí v řízení exekucním (odhadního řádu). Z toho plyne, že k výkonu odhadu jest podle § 117 j. n. příslušný okresní soud, v jehož obvodě nemovitost leží, a že tento soud má odhad vykonati podle předpisů odhadního řádu ze dne 23. června 1933 čís. 100 Sb. z. a n., a pokud by šlo o dobu po 23. červenci 1936, s odchylkami uvedenými ve vlád. nař. ze dne 9. července 1936 čís. 230 Sb. z. a n., které však pro rozhodnutí tohoto sporu o příslušnost nepřichází v úvahu. Určení odhadní ceny na podkladě znaleckého operátu jest ovšem součástí odhadního řízení a podle § 34 odhadního řádu čís. 100/33 Sb. z. a n. určí odhadní cenu soud, který vykonal odhad. Pokud tedy okresní soud v P. vykonal odhad a určil odhadní cenu usnesením ze dne 10. června 1936, učinil

tak jako soud příslušný k reálnímu úkonu podle § 117 j. n. a nikoli z toho důvodu, že přednosta tohoto soudu byl ustanoven vyrovnacím komisařem. Avšak nelze dále prezírat, že rekursy, o něž tu jde, nečelí proti usnesení ze dne 10. června 1936 určujícímu odhadní cenu podle znaleckého operátu ve smyslu § 34 odhadního řádu čís. 100/33 Sb. z. a n., nýbrž proti pozdějšímu usnesení ze dne 24. června 1936, jímž byly zamítnuty námitky stěžovatelů proti určení odhadní ceny. O těchto námitkách ustanovuje § 35, odst. 2 odhadního řádu čís. 100/33 Sb. z. a n., že na jejich základě rozhodne exekuční soud znovu o odhadní ceně. Toto nové rozhodnutí o odhadní ceně na podkladě námitek vznesených proti dřívějšímu určení odhadní ceny není tedy již součástí původního reálního výkonu odhadu příslušejícího podle § 117 j. n. okresnímu soudu, v jehož obvodě nemovitost leží, a v exekučním řízení přísluší je vydati soudu exekučnímu, i když byl odhad vykonán soudem jiným. Z toho dále vyplývá, že soud, jenž na podkladě podaných námitek přezkoumává určení odhadní ceny soudem reálním (§ 117 j. n.), rozhoduje o odhadní ceně znovu a samostatně. To platí podle § 9, odst. 2 vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. obdobně i v případě odhadu v zemědělském vyrovnacím řízení, jenže tu místo exekučního soudu vystupuje a znovu rozhoduje vyrovnací komisař (§ 14 uvedeného vl. nař. a § 32 vyr. ř.). Jest proto schváliti názor krajského soudu v M., že napadené usnesení soudu první stolice bylo vydáno vyrovnacím komisařem, takže k rozhodnutí o rekursech proti němu podaných jest podle § 192 konk. ř., § 70 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. povolán vrchní soud.

Čís. 15434.

Byly-li pojištěny proti požáru jednou pojistkou jednak nemovitosti (budovy), jednak svršky, avšak bylo-li stanoveno u každé skupiny zvláštní pojistné, jde vlastně o dvě samostatné pojistné smlouvy. Porušení oznamovací povinnosti o množném pojištění jedné skupiny (svršků) se nevztahuje svým účinkem na skupinu druhou (budovy).

(Rozh. ze dne 24. září 1936, Rv I 1983/34.)

Proti žalobě na vyplacení pojistné částky za zhořelou budovu namítla žalovaná pojišťovna, že žalobce porušil povinnost čl. 12 pojišť. podmínek, podle nichž byl povinen ihned oznámiti pojistiteli každé pojištění pro tytéž věci proti témuž nebezpečí u jiného pojistitele uzavřené s udáním pojistitele, u kterého bylo nové pojištění uzavřeno, jakož i výši pojištěné sumy. Žalobce sice oznámil, že tytéž věci (budovu) pojistil u pojišťovny Sv. F., avšak neoznámil, že pojistil také i movité věci u S. pojišťovacího ústavu. Nižší soudy žalobě vyhověly, odvolací soud z těchto důvodů: Žalobce pojistil u žalované proti požáru v jedné pojistce dům a movité věci, tedy dvě skupiny věcí, a pro každou z nich bylo stanoveno zvlášť pojistné. Při